

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шлан. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Місцем 4-90 год.
Часотрива 12-00 „
Шарітас 24-00 „
Рівно 45-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: 8 Ачерані І зовар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 год., Німеччині 7-50 год.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 180 лей, Бол-
гарії 7-50 год., Австрії 7-50 год.,
Зімба адрес І год.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друківні: 29-28.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА

20 сот.

Польсько-радянська угода про ненапад.

(Кореспонденція зі Швайцарії).

Майже одночасно сталися у європейській політиці два акти, що дуже різняться між собою як змістом так і вартістю, а саме: приступлення Німеччини до консультативного пакту та підписання польсько-радянської угоди про ненапад. Розглядаючи ці акти самі по собі, треба ствердити, що вони означають зближення Німеччини з західними державами та зближення Польщі з Радянщиною.

Коли перший акт є безсумнісним кроком до скріплення європейського й світового миру, то підписання польсько-радянської угоди можна характеризувати різню. Найміцнішою основою європейського миру є міцний фронт європейських держав, покладений з різних причин як для Америки так і для Японії. Спільний фронт європейських держав виключає всяку можливість збройного виступу більшовиків проти Європи. Збройний же виступ Європи проти Радянщини немислимий і цілком непотрібний, бо і самі спільні економічні та політичні заходи європейських держав цілком вистарчали би, щоб ослабити Радянщину, та розложити на складові національні частини, засудивши таким чином більшовизм на повільне вигасання в межах самої Московщини.

Питання, які спонукали польський уряд підписати саме тепер угоду про ненапад з Радянщиною взагалі досить незрозумілі. Вказівка на те, що таку угоду підписали Балтійські держави, як дії нічого не зясовує, бо малих держав вона до нічого не зобов'язує, а Польща хоча б могла великодержавну політику. Сучасні політичні обставини значно різняться від тих, коли Франція, а відтак і Польща почали переговори в справі цієї угоди. І коли Франція та Румунія договору не підписали, а Польща підписала, то з цього можна зробити висновок, що Польща перебуває в сфері інших політичних впливів як П. романські союзники. Можна припустити, що події в Німеччині спонукали Польщу арештувати підписання угоди про ненапад. Постає також питання, чим почуває Польща себе більше zagrożеною — перемогою гітлерів чи приступленням Німеччини до консультативного пакту з Францією та Англією. Поспіх у підписанні угоди про ненапад свідчить у значній мірі, що сучасний польський уряд будує забезпечення своєї держави не на єдності європейського фронту, а на угоді з Московщиною. Деяким підтвердженням цього є пояснення, які дає польського офіційного боку аргументує потребу дотичної угоди, а в дійсності відкривають її справжній тенденції.

Журнал „de Nation“, що заступає польську політичну думку перед Європою, поруч з безумовним заявою, що „можна бути скептичним відносно вартості договорів, підписаних Радянщиною, примушений подати й голос „Газети Польської“, що виказує опінію польського уряду, що думи якого „цей договір має виявити, що співіснування та творча праця між двома різними організованими світами є можливою“. За цей уступ „Газети Польської“ міг би Литві не з повним правом заскаржити П. за паянство, бо точнісінько теж саме сказав він, коли в Женеві ситкував урочисто разом з Бріаном десятиліття Радянської угоди.

Отже Польща перебирає завдання Німеччини довести світові користь співробітництва з Радянщиною, і то саме в теперішній час. Сучасними наслідками десятилітнього німецько-московського „співробітництва“ є безмежна економічна руїна та сталий розвиток „малої громадянської війни“ в Німеччині. Щоби не дати їй перетворитися у велику громадянську війну показати потрібним оголосити в Німеччині мало не диктатуру та перевести найгірші заходи проти комуністичної партії, обґрунтовані П. нападом на Московію.

У „Теренкль-5“ у Берліні, де зібрані прихильники канцлера фон Папена відбувся міні-конгрес, який відкрито висловлює про радянський питання та подітку Радянсько-польськ.

чого абсолютна більшість присутніх вислови-
лась рішучо проти тісного співробітництва з Ра-
дянщиною, яке провадили попередні уряди Нім-
еччини. Закінчуючи дискусію Альвенслебен
підкреслив її страшні шкоди, які заподіяв ко-
мунізм Німеччині та небезпеки, якими він загро-
жує їй тепер, і вказав на те, що інші держави
зацікавлені також у поборенні більшовизму.

Коли польський політик хочуть на власній
державі перевірити досвід Німеччини, можна

Жиди в СРСР і в УСРР.

2. ЖИДИ І БІЛЬШОВИЦЬКА ПЯТИРІЧКА.

Пятирічний план індустріалізації СРСР охо-
пив усі ділянки господарського і суспільного
життя. Тому то й жидівська проблема в СРСР
мусіла теж найти своє місце у пятирічному плані.
Ця, що так скажемо, жидівська п'ятирічка в
загальному плані має свою окрему назву, а са-
ме: „Пятирічний план реконструкції (перебудови)
жидівського населення в СРСР“. Його ви-
працював до подробиць „Комзет“.

Оригінальні угорські вина по оригінальних цінах, в оригінальний

13-14 Угорській Винярні
(Мадяр Боргаз)

65 Дім: „Ремісничя Палата“
КОСТЕЛЬНА 8. Тел. 69-18.

Більшовики приймають у цьому плані, що
в 1932/33 р. число жидівського населення в
СРСР дійде до висоти 2,853.000 душ. До кінця
1933 р., тобто до кінця останнього року першої
пятирічки мають зайняти працю по фабриках,
підприємствах і в хліборобстві аж 1,446.000 душ
жидів. Згідно з планом нова соціальна структу-
ра цього об'ятого планом жидівського населен-
ня малаб з кінцем 1932/33 господарського року
виглядати так:

1) робітників булоб	480.000 душ
2) урядовців	450.000 „
3) ремісників	200.000 „
4) хліборобів	170.000 „
5) пенсіонерів	131.000 „
6) нетрудових елементів	15.000 „

Разом 1,446.000 душ

При тім треба зазначити, що до робітників
враховані також різні робітники по радян-
ських господарствах (державних фільварках).
До хліборобів зачислені в повищому з'явленні
тільки члени хліборобських колективів і ко-
мун, а також індивідуальні жидівські госпо-
дарства. Колиж до них дорахувати і наемних
робітників по рад. господарствах, то число жи-
дів-хліборобів підскачить до висоти 320.000
душ. Чи більшовикам вдасться саме в намічених
розмірах „перебудувати соціально“ жидівське
населення до кінця 1932/33 господарського року
— не знати. Але на основі дотеперішніх даних
про здійснювання плану можна припускати,
що вдасться. А це тим більше, що в тому напрямі
йдуть більшовиками — як сказано — на стрічу
жиди цілого світу.

Скільки допомоги в грошах дістають біль-
шовики на „перебудову“ жидівського населення
в СРСР споза кордонів, буде наглядно видно з
офіційного звіставлення видатків на колоніза-
цію по кінець 1929 р. Отже згідно з урядови-
ми даними видано на жидівську колонізацію
на Україні, в Білорусі та в Криму за час від 1924
до кінця 1929 р. такі суми:

Держава у 1924 р.	400.000 карб.
Держава у 1925/26 р.	1.000.000 „
Держава у 1926/27 р.	1.350.000 „

ОГОНЬ НИЩИТЬ НЕ ЛИШЕ БУДИНКИ,
але й усе, що в них знаходиться, тому
обезпечуйте зближення й нашу від огню

в Т-ві Взаїмних Обезпечень

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

булоб їм сказати — щастя Боже. У всякому разі
польсько-радянська угода про ненапад вносить
дуже потрібну ясність та недвозначність в укра-
їнсько-польські відносини та руйнує ґрунтовно
рештки деяких ілюзій.

М. Данько.

Держава у 1927/28 р.	1,515.000 „
Держава у 1928/29 р.	2,500.000 „
Разом	7,095.000 карб.

Крім того на ту саму ціль пішло:
кредити у банках 2,660.000 карб.
допомоги від населення СРСР 250.000 „
допомоги зноза кордон. СРСР 15,785.630 „

Разом усього з попереднім 25,799.630 карб.

Отже на кругло 26 мільонів карбонантів, ало-
жених у жидівську колонізацію, радянський
уряд дав тільки 10 мільонів, а 16 мільонів зложи-
ли і дали жиди цілого світу зноза кордонів
СРСР. Іншими словами радянському жидівству,
що живе в т. зв. соціалістичній державі, яка
має приготувати рай для свого населення, до-
помогають вирпатись з бід та нужди жиди, що
живуть у буржуазних державах і самі є буржуа-
ми. А хто поміг би жидам тоді, колиб на ціло-
му світі запанувала диктатура пролетаріату?
Невже цей нарід тоді пропав би?

Одначе для більшовиків ця дрібничка не
грає ролі. Вони беруть капітали від жидівства,
що робить гроші у зневажаєних буржуазних
державках, на те, щоби в себе „перебудувати
жидівство на соціалістичних підставах“ і таким
чином приготувати для нього „рай“.

Офіційні більшовицькі джерела ствердять,
що не вважаючи на те, що жидів перетворюють
у СРСР в трудовий нарід, і що наслідком того
повинен би щезнути антисемітизм, то він (анті-
семітизм) все одно є. Є він і по фабриках і по
урядах і навіть там, де жиди займаються хлі-
боробством. Суспільське нежидівське хлібороб-
ське населення не любить жидівського колекти-
визму. Більшовики пояснюють це явище пере-
житками минулого, впливами кулачів і т. п. На
діліж воно виглядає дещо інакше. Коли україн-
ський чи російський колективіст на новому місці
крім скупой державної допомоги не має ніякої
іншої допомоги для належного поставлення
свого господарства як колективного так і інди-
відуального і не може мати навіть промінчика
надії на посторонню поміч, то жидівський ко-
лективіст дістає величезну поміч у будинках,
машинках, худобі і т. п. від західноєвропей-
ської та американської жидівської буржуазії.
Самозрозуміло, що таке впливове, упряміле
положення жидівського колективіста не може не
сприяти антисемітизмові серед нежидівського
хліборобського населення.

Більшовики роблять на жидівський колекти-
визм поважний грошовий інтерес і в увазі на
цей інтерес (наплив жидівського капіталу до
СРСР!) фактично йдуть на упрямління жидів
у СРСР. Але роблять вони це зручно, бо під
гаслом „соціальної перебудови жидівського на-
селення в СРСР“ у напрямі його „трудовасти“. Самозрозуміло, що при такому стані річі „жи-
дівська п'ятирічка“ може знові вдатися. До
кінця 1932/33 господарського року 1,446.000 жи-
дів зможе дійсно найти відповідне приміщення
по всіх промислових і земельних нарстах
праці та зможе таким чином стати трудовим
елементом, або, як кажуть комуністи, зможе
утворити „нову соціальну структуру економіч-
но-активного жидівського населення“. Гроші на
реалізацію одного і другого пятирічного плану
дасть пролетарський владі жидівська буржуазія
з „жидівського капіталістичного світа“.

В. М.

Англійська преса про події в Ліську.

Англійська преса досі майже нічого не писала про події в ліському повіті в Галичині. Одиноку новинку подав був денник „Таймс“ дня 4 липня (датовану зі Львова), наглядно інспіровану львівськими урядовими кругами. Всю вину ліських подій списає кореспондент на „темноту українського селянства і на комуністичних агітаторів“.

Щойно в кілька тижнів після жаклих подій почали появлятися й інші голоси в англійській пресі. Дня 30. липня помістив тижневик „Нью Стейтсмен Енд Нейшн“ передову статтю з приводу цих подій. Стаття настільки цікава, що подаємо її переклад у цілості:

„Одинокий звіт про недавні жакливі події в Сх. Галичині — пише „Нью Стейтсмен Енд Нейшн“ — появився, оскільки знаємо, наглядно інспірований польськими колами. В ньому кажеться, що розрухи селян були спричинені комуністичною пропагандою. Але ми знаємо, що повіт Ліско лежить глибоко в Карпатах і дійсні факти, як ми зачуваємо, піддають думку, що причиною (розрухів) був голод та важкі політичні відносини, які впрочім дуже мало мають спільного з комунізмом. З упадком деревного промислу та повним припиненням можливості емігрувати до Америки, ці селяни були доведені до крайньої нужди. Земля, на якій вони працюють, це власність великих польських поміщиків. — Імя графа Потоцького добре там вбілося в пам'ять — і селяни там зовсім залежні від ласки польської поліції та лісної сторожі. Вони не дістають жадної допомоги для безробітних, як міські робітники, а крім плачущих польських податків, мали ще й працювати без

заплати при напівдорі. У червні цього року граф Потоцький зажадав, щоб селяни продовжали напівдорі без заплати. Вони відмовилися і рознесли вістка поміж ними, що це незаконне жадання безплатної праці означає поновне введення панщини, якої спомини все ще не завімер у пам'яті населення. Як виходить, вони спершу не поповнили ніяких актів насильства, хіба те, що роззброїли трьох поліцаїв. Після цього повернули цілий повіт на воєнний терен, перевели арештування мушкетерів і жінок. Двох поліцаїв і неозначене число селян впали трупами.

„Треба мати на увазі, що українці належать до національної меншости, якої права були гарантовані Союзом Народів і для якої Польща формально признала „автономію“ на Конференції Амбасадорів, коли їй дали дозвіл задержати анектовані нею території під своєю суверенністю“.

(Укрбюро — Лондон).

КОНФЕРЕНЦІЯ В ОТТАВІ І СОВІТСЬКА ПШЕНИЦЯ.

На конференції, яка тепер відбувається в Оттаві між Британією і Домініями порушено також обширно питання імпорту совітської пшениці. Канада і Австралія виступили проти засипування світового ринку пшеницею по ціні, яка не покриває навіть коштів її продукції, як це робить Світська Росія. Канада доставляє до Англії річно 28% усього запотребування пшениці. Світи доставляють 20%, а решту присилає Австралія, Аргентина і др.

(Укрбюро — Лондон).

За океаном.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У ПІТСБУРГУ.

В неділю 10. липня був Український Католицький День у Пітсбургу. Від ранку напливали громадяни і громадянки з дітьми з Пітсбурга й околиць до Вестбу Парку. В 11. годині передлюднем відбулась архиєрейська Служба Божа, яку відправив Преосв. Константин Богачевський в асисті о. Киндія й о. Петрівського. Діякували о. д-р Ковальський і о. Козоріз. Преосвященний виголосив довшу проповідь. Співали церковні хори з Норт Сайд Пітсбург і з Ембрідж. В 3. годині спозудня з підвищення по середині парку о. д-р Копачук отворив другу часть Укра-

їнського Дня промовою. Відтак співали звіттам оба згадані хори і на переміну бесідники виголосували промови. Говорив п. Родьо з Ембрідж і п. Теодор Чермерис, головний фінансовий секретар „Провидіння“, котрий спеціально приїхав на це свято Пітсбургщини як представник тої організації. Вкінці сказав ще довшу палку промову по англійськи до молоді о. д-р Ковальський. Концерт і промови ловив мікро-

ПРИ ГРУБНЕННІ побуджує натуральна, гірка вода „Franciszka Józefa“ переміну матерії в організмі і впливає на творення гарної лінії. Домагатися в антиках і дрогеріях.

1754

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 4. СЕРПНЯ 1932.
СТ. ЛЕВИНСЬКИЙ.

З японського дому.

ЕГЗОТИКА І ХИТРОЩІ.

Будь ласка, увявіть собі тепер усіх цих хлопців, що крізь ворухливі очіці нашої Марінети починали дивитися на європейський жіночий світ. Правда, японські люди переважно стримані, весмілні. Перша така зустріч японця, скажім професора університету Васефа*, з Марінетою мусіла бути вершковим спантеличенням. Уявляю собі її так:

Пан професор, по причині зміни підсоння, сильно закатарений і прохає сидіння до покою. У дверях являється а кавою Марінета, кланяється по пенсіонарськи, трохи як японська гейша і ворить у бік японця. Наш учений професор вистрибує, у свому, коліровому немаю*) а ліжка. Його рухи високо дистинговані, на лад рухливої токійської Гінаи. Проте Марінета лякається. Грудочка цукру, або може лемечка, паде на землю. Але Марінета не підносить її. Вона кладе пальчик поміж губки і паленіє, може навіть тремтять. Пан професор шукає перово рукою підручника французько-японської конверсації ну, і т. д. і т. д. Ефект такий, що натар пана професора не проходить, затягається, стає хронічною, просто величазною хворобою.

Мабуть у подібний спосіб почалась історія з багатим радником цісарського японського двору, паном Такаями.

Яким способом попав він у наш студентський дім? Щоби прожити у чисто японському середовищі, з цікавості, для безпеки? Деякі люди Далекого Сходу уявляють собі Париж ніби

зачарований замок, що в ньому заховано десять буддійських перешкод, що людині не дають дійти до Нірвани. Чи зважитися богомільному і богобоязливому у цей замок? І вони вибірають японський студентський дім, у лукавія надії, що сміливішій земляки добули вже ключів до найцікавіших і найпикантніших кімнат цього замку.

Пан Такайма мав ще окрему причину бути обережним. Він поїз в Європу величезне, штурдерно виплекане, черево. Він нагадував мені цих китайських, порцелянових фігурок, якогось монструального бога чи святого. До фігурок цих привязаний забобом достатності та щастя. Проте поява пана Такайми у нашому домі не для всякого була щасливою і приємною. Наш новий товариш страшенно дорожив усяким комфортом і вигодами. Хтось розказував навіть, що він обезпечив своє черево в аскураційному товаристві, як американські фільмові зірки свою красу і ноги.

Наші сторожі напередки служили багатому японцеві, але Марінета глузувала з нього. Тяжко її усмішки і міни, коли претяжкий і опитний котився крізь велику салью. Поза його сичною видувала вона щічки і наслідувала його рухи, при акомпаніменті нашого загального здавленого ретоту. Правду казати, то це неуважливе і глумливе відношення Марінети до нашого Такайми, згодом теж зовсім не змінилось. Проте мушу, разом з усіми мешканцями нашого дому, прийняти за дійсні і правдиві деякі факти, що лягли в основу для всіх нас несподіваної розв'язки.

Важко означити сьогоднішній момент, коли думки Такайми сплелись уперше а іменем Марінети. Цей важливий день мусів бути теплим, вогниим і тужливим, як водиться весною у Парижі. Може брешли вже навіть перші весняні мушки і не давали японцеві спати. Може спокуслива свіжість повітря дала йому небезпечних ілюзій про яскравість і гучність його м'язів. Не тільки без-

фон і голосники роздавали виразно по цілїм парку. Цілий день була погода, аж під вечір упав дощ і це прискорило поворот гостей до дому.

ДВА ВАСИЛІЯНИ-МІСІОНАРИ ІДУТЬ З ГАЛИЧИНИ ДО АМЕРИКИ.

Часопис „Католицький Провід“ повідомляє, що небаром приїдуть з Галичини до Америки Василіани о. Андрій Трух і о. Сильвестер Журавецький. Вони приїдуть як місіонари і будуть іздати на місці, де даватимуть реколекції і будуть шукати до Честер, Па., а опісля виберуть собі інший осідок, де мають подбати про монастир і церкву.

Як відбуваються збори врожаю на Україні?

Дипломатична розмова Г. І. Петровського з представником РАТАУ (Радянської Телеграфічної Агенції України).

Цілому світові відомо, що в СРСР, а в тім і в Україні, люди систематично недоїдають, або й зовсім голодують завдяки більшовицькій го-сподарці, точніше завдяки т. зв. індустріалізації сільського господарства. Зокрема загально відомо, що завдяки більшовицькій „сільсько-господарській політиці“ було цього року, наприклад, на врожайній українській землі дуже багато недосівів, або дуже багато землі лежало обогом. Однак більшовики запевняли світ, що воно не так але, що там під диктатурою пролетаріату все „благополучно“. Тим часом факти і буденні явища життя показують, що в СРСР не так, як більшовики кажуть, а саме так, як світ це бачить.

Страшна буденна дійсність у часі цьогорічних жнив примусила самих більшовиків розвести в пресі прилюдну кампанію рівночасно: а) за соціалістичним і оцідним збором засівів, бо їх так мало, що може їх не вистарчити на прокормлення населення; б) за своєчасною підготовкою ріллі під посіви, щоби недопустити до недосягів, як минулими літами; в) за соціалістичним викінчуванням сільсько-господарських машин у радянських фабриках, бо дотепершні машини так але викінчені, що спричинюють великі шкоди у зборах збіжжя та опізняють жнива; г) за безоглядною боротьбою з такими явищами у часі жнив, як обрізування колосків селянами на лавках колективів і ховання збіжжя (а обрізаних колосків!) перед очима органів влади; г) за боротьбою з усіми видами втрат і з хижацьким нищенням зборів.

На такі і то виключно на такі теми пише тепер уся радянська преса в УОПР, на такі теми за-

основні гіпотези. Правдою є, що п. Такайма безмірно забажав брати лекції французької конверсації і що Марінета спочатку навіть слухати не хотіла. Що не напросилася її сторожиха, що не насварив сторож, Марінета мала для них одну тільки відповідь:

— Зовсім нецікаво вчити такого мула!

Аргумент цей був зрештою такий сильний і переконуючий, що сторожі змовкали і відклали на пізніше дальші пертрактації.

Але, трохи згодом, Марінета сама забавалась давати лекції Такаймі. Причини цього не берусь шукати. У дев'ятнадцятилітній головці спокусливої чорнявки може повстати неодна така химерна думка що не підходить під ніякі логічні преміси і правила.

Однак для правди мушу сказати, що ніхто з нас навіть не знав про ці лекції. Ми всі зберігали в пам'яті протести Марінети, її глузування та сльози. Вона сама стрічала нас завісиди весела і зальотна, як перше.

Щойно малий інцидент, що трапився мені з Марінетою на базі у нашому домі, розкрив мені очі на таємну її гру. А сталося це осьяк:

Усі студентські доми влаштували в себе бази, трохи для пропаганди, більше для незалежної нічим застави. Захотіли таких вечорини і японці. Описувати їх не берусь. Не потрапив би по коротці розказати ані наших сподівань і побовань, ані описати жовтолицих у фраках, що стояли рядком під стіною, ані кількох дефіантно розмальованих японців у кімонах, ані скляної сали, що горіла колірними лімпіонами, ані екзотичних формою і змістом танків, ані дефіантно-стародавнього катю*) поставили на середині сали і серед загального зацікавлення лисий вітроуз співав нам пісень про дощ. Так, про дощ... За все життя не тямлю постичнішого співу.

(Продовження буде).

*) Музичний інструмент, що тоді нагадує нашу бандуру.

*) Ось і в кількох славних приватних токійських університетів.

*) Шось ніби наша пісня.

бна би вражіння своєрідної софистики п. інспектора.

А як тепер висядає практика. Ось голос один з численних (Кружка Р. Ш. в Новім Селі): „Заходом Кружка Р. Ш. в Новім Селі приготувалося діточе представлення в Сухівцях при співучасті дітей у шкільному віці і Староства в Збаражі дало дозвіл на виставу. Два дні перед виставою місцева державна поліція в Новім Селі відібрала дозвіл і наказала виставу на тій підставі, що в представленні беруть участь шкільні діти, а на то треба дозволу інспектора. На телефонічний запит Староства відповіло, що такого наказу не дає, але поліція мимо того загрозилася, що представлення розжене і тому представлення не відбулося. Таке саме представлення приготувалося в Новім Селі і Староства в Збаражі теж поручило поліції наказати проби тому, що участь беруть діти в шкільнім віці. Третій такий випадок був у Гнидичках. Староства дало дозвіл, побрало 2 зол. за той „дозвіл“, та опісля знову поліція наказала з браку дозволу інспектора“.

Що на це Кураторія Л.Ш.О.?

Др. Т. Е. Бурачинський

ВИХАВ ЗІ ЛЬВОВА І ПОВЕРНЕ З КІНЦЕМ
СЕРПНЯ Ц. Р.

Що діється в Укр Науковім Інституті у Берліні.

Лист до Редакції проф. М. Васмера.

Берлін, 28. липня 1932.

В листі заступника голови Кураторії Українського Наукового Інституту в Берліні п. О. Скоропис-Йолтуховського („Діло“, ч. 160) сказано, немовто моє твердження, що в літі 1931 виявилися у проводі Інституту у щораз більших розмірах ненаукові впливи, не відповідає дійсності.

Для підтвердження мого твердження виставлю вже вказати на самого пана Скорописа, що має великий вплив у Кураторії і передтим, заки фінансовий стан Інституту став критичним, пробував повалити тодішнього директора проф. Дорошенка, при чому посагував у найвищій мірі нетактовним і безмістовним обвинуваченням, що його зладив проф. Мірчук. Я не вгадився тоді на директору п. Мірчука, бо з наукового боку до нього довіря не маю. Коли п. Скоропис підкреслює, що при Інституті залишилися доценти, які працюють безплатно, то мушу спитати, з яких причин застановлено діяльність проф. Залозецького. Цей епізод є одним з мало славних подвигів п. Скорописа.

Признаю радо, що особисті мотиви спричинили моє уступлення з кураторії, бо ж для людини, що займається наукою поважно, годі покривати своїм іменем підприємство, в якому люди, що з наукою не мають нічого спільного, мають менше впливу, як визначні вчені.

Проф. М. Васмер.

На злободневні теми.

Звукова фільма в катедрі св. Юра у Львові.

(Прижмуреним оком).

В останнім часі розійшлася по Львові пого-токса, що основник Національного Музею, митрополит Андрій, наміряє збагатити музей новою цінною пам'яткою, а саме хоче при допомозі звукової фільми увіковічнити сучасне нутро святоюрської катедрі.

Будучі покоління будуть вправді добре знати зверхній вигляд св. Юра, бо є вже багато знімок, рисунків і малюнків навіть таких артистів, як Новаківський, але не будуть знати його теперішнього нутра, — і саме цю сторону св. Юра хоче збагатити митрополит, як знавець і любитель старовини, зберегти для дальших поколінь для науки. В тій цілі має бути сфільмований несь внутрішній вигляд катедрі і її життя; а що душею діяльності кожної церкви є парох, дяк і паламар, тому то всі ті три чинники мають бути особливим предметом фільми в св. Юрі.

Парохом св. Юра є капітула. Отже всі члени капітули мають бути сфільмовані, щобі грядучі покоління могли взоруватися на їхній праці при престолі, в сповідальницях і на проповідній; звукова фільма зафіксує на все їхні гарні і часто виголошувані проповіді, як також передасть точність відправлюваних Служб Божих.

Особливу увагу мають звернути при фільмуванні на широку знану святоюрську діяль-ську школу, щобі перелаяти її в цілости гряд-

З природи та техніки.

Узброєння великих держав

У зв'язку з ріжними конференціями слід подати декілька цифрових даних про кількість узброєного сухопутного війська в поодиноких державах, як також про величину морських та повітряних флотів.

І так Радянський Союз має на 145 мільонів населення біля 1 мільона 200 тисяч сухопутного війська, Франція на 41 мільонів населення 612 тисяч війська, Польща на 30 мільонів населення біля 265 тисяч війська, Англія на 43 міль. населення біля 149 тисяч війська, Чехословаччина на 14 міль. населення 140 тисяч війська, Заучені Держави Північної Америки на 120 міль. населення біля 130 тисяч війська, Німеччина на 65 міль. населення 100 тисяч війська.

Якщо річ у флоті, то загальна поємність англійських великих воєнних кораблів є 1 мільон 86 тисяч тон, воєнних човнів 257 тисяч тон. Вітак ідуць Заучені Держави Півн. Америки з загальною поємністю великих воєнних кораблів на 858 тисяч тон, човнів на 386 тисяч тон; Франція з кораблями загальної поємности 355 тисяч тон та човнами поємности 296 тисяч тон; Італія з великими воєнними кораблями загальної поємности 291 тисяч тон та човнами поємности 204 тисяч тон. На кінець маємо Радянський Союз і Німеччину. Перший має воєнних кораблів загальної поємности 179 тисяч тон, човнів 38 тисяч тон; поємність великих воєнних кораблів Німеччини є 144 тисяч тон, човнів 12 тисяч тон.

Воєнних літаків найбільше мають Зауц. Держави Півн. Америки, а саме 3100 літаків, дальше Франція зі своїми 2800 літаками, Англія 2400, Радянський Союз 1700, Італія 1100, Польща 1000, Чехословаччина 600. За те Німеччина не має ніякого воєнного літака.

Радянська державна фарма „Верблюди“.

На Радянщині маємо нині до діла з трьома родами сільського господарства: 1) державними фармами (до 100 тисяч гектарів); 2) колективними господарствами і 3) дуже невеликою кількістю самостійних селянських господарств.

Найліпше адміністрованою державною фармою є фарма „Верблюди“, що має 50 тисяч гектарів землі. На ній управляють тільки збіжжя. Характеристична для цієї фарми є відсутність у ній коней, коров, безрог і дробу. Бачити можна у ній тільки всякого роду машини: трактори, живзарки, сівалки, плуги і т. д. Фарма розпочала свою діяльність у 1925 р. на цілком неурядкованій степі. Ця фарма поділена на відділи, по 8 тисяч гектарів кожний, має 81 комбінований живзарок-молотило, 67 тракторів справности 60 коней кожний, 11 тракторів у 30 механічних коней, 17 тракторів у 20 мех. коней, 1 трактор у 10 механічних коней та 30 ріжних тракторів.

чим поколінням разом з голосами, мінами і поведенням в церкві П учителя і його учнів.

Зокрема має бути сфільмований також провізор, якому казали вже замовити тягарове авто в закладу чищення міста і кількох стражників до помічі при фільмуванні традиційних порядків.

Ця імпреза буде без сумніву коштовна, але о. митрополит, не зважаючи на велику грошову крізу, не жалує і на цю ціль видатку, бо хоче конче передати потомству цей зразок дбайливості парохії про вигляд катедрального храму і про церковну культуру; тому то один із синдиків, фаховець у закрючуванні корисних контрактів, переводить уже в цій справі з фільмовим підприємством перетрактиції.

Цю вістку подаємо з дзвеникарського об'язку без поруки за її автентичність, бо її правдивості не мали ми змоги перевірити у джерела наслідком візиту о. митрополита на лікування до Підлютого.

Крип. Зизович.

Українська кооперативна харчівня у Львові.

Уваги на часі.

Недавно появилася в українській львівській пресі вістка про оснування у Львові кооператив „Вітамін“, що поставила собі за завдання: оснувати і вести у Львові кооперативну українську харчівню-ресторан. Вістка ця настільки цікава, що варто їй присвятити декілька слів.

Львів має около 65.000 мешканців українців. Багато з них, особливо всякі державні і приватні урядовці, люди вільних фахів, студенти університету, ученики і т. д. не ведуть самостійного дому і харчуються по ріжних ресторанах та молочарнях. В літніх місяцях ця публіка зменшується на тих, що виїждять на вакації, зате збільшується на тих усіх „солом'яних відьмаків“, що їх родини виїхали, а вони змушені своїми обов'язками залишитися у Львові і в тім часі харчуються в публичних їдальнях.

Рівнож приїждять до Львова впродовж цілого року маса українців священників, учителів, урядовців, кооператорів, мішан, селян і т. д. за ріжними орудками, а також в часі всяких збо-

Ріві на фармі не гноять. На одній третині землі у правляють озиму пшеницю, на другій третині яру пшеницю, а остання лежить відлогом (трипільна упряма рілі). Пересічний збір є 20 сотнарів (для порівняння наведемо, що в 1927 р. пересічний збір з 1 гектара в Німеччині був 18,8 сотнарів).

Якщо річ у винагороді зайнятих при фармі працівників, то звичайний робітник одержує 70—75 карбованців місячно, тракторники і ремісники до 90 карбованців місячно. Крім цього кожний працівник має заром помешкання, опал та освітлення. При фармі зайнятих ще 29 агрономів-фахівців та інженерів. Для робітників і урядовців побудовані великі „чиншові касарні“, зате директори мають окремі дімки. На фармі є два ресторани. В однім, гіршім, обід коштує 30—40 копійок, у другім, ліпшім, 75 копійок. Для розривки призначені робітничі клуби, кіна і т. д.

Рівночасно при фармі „Верблюди“ існують дві школи: а саме 3-дільна фахова школа і вища школа для агрономів з 2-літнім курсом навчання та однокласним курсом для політичних директорів. Кермує цілою фармою так само, як усіми іншими заведеннями в Радянському Союзі, політичний директор, що належить до комуністичної партії і побирає платню 350 карбованців місячно. Під його приказами є технічні і агрономічні керівники з іще більшою платнею.

Інсулінові інгаляції.

Одним із найуспішніших засобів проти цукриці є препарат інсулін, що зменшує кількість цукру в крові. Лічення ним відбувалося досі переважно в той спосіб, що хорому вприскували його, тому, що споживання інсуліну розкладається, заки ще зможе успішно ділати. Однак ці інекції були для хорого дуже непримною річю, бо часто треба було їх робити довгий час і то щодня. Дослідники старалися вже від довшого часу заступити ці інекції такими препаратами, що їх можна би було споживати, чи радше надати інсулінові такий вид, що його можна би було впровадити з успіхом до кишків або й інгалювати. Однак всі ці спроби не повалили. Шойно недавно два лікарі з клініки в Кенігсбергу, а саме К. Вількевіч і Г. Шібе, видосконалили інгаляцію інсуліну в той спосіб, що додали до інгалюваного повітря 6 відсотків угляного квасу. В той спосіб поглибили вони віддихання і тимсамим збільшили успішне ділення інсуліну. Переведені з хорими на цукрицю досадні висказали, що кількаразова інгаляція інсуліну з домішкою угляного квасу в коротких відступах часу обнижує кількість цукру в крові і може сміло заступити інсулінові встрикування. Розуміється, що підчас інгаляції витрачується 4 до 6 разів стільки інсуліну, що при інекції з тим самим успіхом.

рів і зїздів ріжних наших установ дуже багато наших людей гостить у Львові. Ті всі приїзди до столиці українці перебувають у Львові один або більше днів і силою факту мусять десь харчуватися.

І дійсно, хто заходить до ріжних львівських ресторанів і молочарень, які за виїмком одного чи пак двох українських (і то ведених на дуже малу скалю) є всі чужонаціональні: польські, німецькі і жидівські — той мусить признати, що в багатьох з них величезну кількість їх клієнтів, а в середмісті навіть величезну більшість клієнтів становлять безперечно місцеві львівські; і приїзди до Львова українці. Українці дають тим ресторанам і молочарням торгувати великі гроші та угрунтовують у цей спосіб їх існування і добробут. А здебільша чужонаціональні ресторани, молочарні і їдальні навіть не стараються зєднати собі українського гостя! Не все можна в них на українське питання дістати українську відповідь, бо власник не хоче або не вміє по українськи говорити, а служба вся без виїмку неукраїнська; спис страв з правил тільки польський; часописів українських нема, або є дуже мало; рекаями в українській пресі не поміщують, а коли курсор якоїнебудь української установи зголошиться за датком, то не зважаючи на те, що власник доробляється на українцях майна, на українську цінь не дає ні сотика.

І по правді аж дивно стає, коли подумаємо собі, що за цікава нація ті українці. Додумалися поставити у Львові одинацять кооперативних споживчих крамниць (4 „Нар. Торг.“, 7 інших), десять українських кооперативних крамниць з набілом „Маслосоюзу“, значить: споживчих установ, які можна би сказати, під організаційним і торговельним оглядом стоять вище як харчівня, — а не змогли поставити ні одної кооперативної харчівні. А всі дані вказують на те, що така кооперативна харчівня, розуміється, фахова і солідно ведена, яка не буде спекулювати на патріотизмі, бо шуток не адоволяється патріотичними фразами а роді „Свій до свого“, а хоче здорового харчу, який би йому не шкодив — має всі шанси дуже гарного розвитку.

Тяжкі матеріальні часи, що їх тепер переживаємо, зовсім не ослаблюють халатності про можливість доброго заробітку такої харчівні.

— Нагорода жебрака. До господаря Чеслава Гранчика в Ліпках Борохнів прийшов якийсь злистожий жебрак і просився на ніч. Господар пустив його до стодоли на сіно. На другий день рано жебрак помер і господар закурився, що мусить його поховати. Однак його переминалися швидко в радість, бо в ляхманах жебрака найшов 185 рублів у золоті, 432 долари теж у золоті, 40 польських зол. і щадничу книжочку на 785 зол. Найшов теж документ, на основі якого жебрак називався Станіслав Голівський, мав 74 роки і записав свій маєток тому, у кого умре та хто його похове, бо він не має своїх. Гранчик стався нараз багатим і зробив своєму спадкодавцеві гімний похорон.

— Справа Горгоніної. Акта Горгоніної відослали краківському судові, який рішить щодо речини розправи. Горгонінова дістала від свого чоловіка з Америки лист, в якому заповідає, що приїде на розправу до Кракова і зізнаватиме як свідок. До листу долучив 250 доларів на особисті потреби жінки.

— Адміністрація В-ва „Укр. Заг. Енциклопедія“ розіслала поштою 20. зшиток УЗЕ з усіма належними до II. тому ілюстраційними таблицями та мапами. Розсилка переплетеного II. тому УЗЕ пічнється в серпні за числами карток; тому просимо Вп. Передплатників не уривати в тій справі Адміністрації УЗЕ, бо колишній дістане книжку в свій час. В-во зіпанилося з випуском II. тому УЗЕ тільки через те, що багато наших громадян, котрі замовили УЗЕ, досі не заплатили передплати без огляду на кількократні пригадки. Вони чекають аж на судову зринуку! Усіх Вп. Передплатників, котрі досі не врівняли передплати на УЗЕ до II. тому включно, ще раз просимо зробити це негайно, щоб В-во могло починати видання III. тому УЗЕ. Від тих Вп. Передплатників, що вже заплатили, або до кінця жовтня заплатять належність за I. і II. тому УЗЕ, В-во приймає знижену передплату на III. том УЗЕ, у висоті 60 зол., до кінця жовтня 1932 р. — В-во УЗЕ. 126 2-2

— На купельний сезон поручаємо до щоденного прання купальних костюмів „Милові платки Люкс“, що значно надаються до прання вовняних та інших делатних матеріалів. Ціна Люкс-у знову значно знижена. Люкс можна дістати у всіх апітичних складах, а також у колоніальних крамницях. Правданий тільки в оригінальній голубій опануванні!

Один день у шкільній вакаційній оселі в Ямній.

(Зі спомену мандрівника).

Сходимо з Говіра, бо проганяє нас звітний дощ. Прощаємось із нею та Чорногорою. Скороенько зїзимо з верхів у Ворохту, а звітний залізницею до Ямного й заходимо до вакаційної оселі учнів філії акад. гімназії у Львові. Ми цінаємо, як вона виглядає, бо щойно цього року її заштитували.

Пять хвилин ходу від залізничного двірця напроти міста стоїть при головній дорозі на у-збіччї гарний будинок, одноповерховий, з верандою та бляхонами. Гостинна управа дає нам приют. Гостять, чим хата богата та дають ніч-

ліг. Вправді на стриху, на соломі, бо в кімнатах нема місця; всі заняли учні та адміністрація.

На веранді питають нас усміхнені, здорові обличчя молоді середношкільного віку. Це нас манить і цікавить, що зробило цих хлопців такими здоровими, живими, веселими та свобідними і ширими в поведінці супроти їх зверхників і нас, гостей. Але не можна цього абануги увечері. Щойно на другий день запізнаємось докладніше з життям оселі.

Втомлені мандрівкою, проспавши цілу ніч, будимось на голос дзвінка. Годинник вказує 6.30. Скоро вдягаємось і сходим на діл. Довідуємось, що це був знак для учнів одягатися, впорядкувати кімнату і йти над Прут митися. Гарна погода дозволяє на це нині.

Під проводом проф. В. Козака, педагогічного опікуна оселі, вимашерують хлопці над ріку, де після віддихової руханки миються по пас, або купаються й вертаються на сніданок. Ідальна на веранді. Учні сідають при двох столах, а серед них проф. Козак; при третьому столі управа й ми, гості. Після молитви беремося до сніданку. Молоко або чай та здоровенний шмат хліба з маслом. Після сніданку молодь іде до своїх занять. Ми користуємося з ввічливості адміністрації й оглядаємо кімнати. Їх 14. Невеличкі в розмірі 3×3×3 або 4×4×3. В менших мешкає по трьох учнів, у більших по чотирьох. Молодші на партері, старші на поверсі. Вікна великі, дають багато повітря й сонця. В кімнатах бачимо звірцевий лад. Лише в одному куті його нема. Якийсь учень не хоче порядкувати, бо, мовляв, насмітив його товариш. Одначе рішучий, але добрячий приказ проф. Козака велить хлопцям зробити порядок.

Цього року небагато учнів, усього 32. Тому займають лише 11 кімнат. З решти дві заняла адміністрація, а одну винаняв дир. Бабій з ріднею. Приглядаємось даліше життю-буттю оселі. Все тут як у годиннику. В год. 7. сніданок, 10-а другий сніданок, 13.15 обід, 4.20 підвечірок, 7-а вечера й молитва, 9-а спання. В міжчасі учні йдуть над ріку на зарінок бавитись, або читають, грають, співають. Лише після обіду двогодинний відпочинок, бо це не обоз, а відпочинкова оселя після десятимісячних трудів у задушних кімнатах школи та мешкань. Нині користають учні з погоди й заживають сонячною купелі. Гарна погода дозволила їм уже кілька разів відбути цілоденні або південні прогулянки на довколишні верхи Ямного, запізнаватися з околицею та населенням. Знов-же одного разу в дощеву днину п. дир. Филипович виголосив учням реферат про кооперацію.

Мило вражає нас батьківське відношення до молоді управи, п-ї Филиповичевої, адміністраційної опікуни, директорової п-ї Бабієвої, дир. Бабія і проф. Козака. Учні ставляться до них як до рідних, бо й відчувають таке саме відношення. З приємністю стверджуємо, що щойно таке життя наближує взаїмно молоді до її учителів і зверхників та дає спромогу затізнатися ближче обом сторонам і тимсамим мати зрозуміння для своїх добрих чи злих сторін і навичок.

В часі обіду запізнаємось ближче з молоддю. Розмовляємо про це і те. Кажуть, що жаль

буде кидати за тиждень гарні гори та застромити повітря і вертатись у задушні мури міста. Хотілиб, щоб гімназію перенесли зі Львова сюди, або щоби хоч змозго можна було тут побути який час. Але це мрії. Може і їх дасться колись здійснити.

Зацікавило мене теж, в який спосіб філія акад. гімназії дійшла до посідання такого гарного будинку. Отже довідуюсь: Батьківський Кружок філії спільно з управою гімназії від кількох літ збирав фонди на будову вакаційної оселі для молоді свого заведення. Щойно в минулому шк. році управитель заведення дир. і Бабій рішив за всяку ціну зреалізувати цей план. Він сам вложив у це діло дуже багато праці. І так коштом вкладок членів Батьківського Кружка, збірок катехита гімназії о. д-ра Г. Костельника, збірок на бляхки учнів та допомоги фонду „Руслан“ закуплено цей будинок від о. Тимкова, катехита шкільн. У. П. Т. у Станіславові, за 2.050 дол. Уже заплачено 1.500 дол. Крім цього при допомозі „Руслана“ добудовано кухню й одну кімнату для служби, ошкловано веранду, окітовано вікна і справлено інвентар (ліжка, сінники й кухонну та столову посуду).

— А скільки платять учні за побут? — питаю.

— 56 зол. у місяць. З того чотирьох білих мешкає безплатно, а п'ятьох дістає знижку.

Отже не дорого за таке приміщення й харч. Видно, ведення оселі калькулюється.

— Чи в серпні теж будуть учні?

— Так. Уже зголосилося 18. Є надія на більше.

Радіємо й ростемо на вид такої інституції. Але пора нам вертатись у столицю. Хотілиб і тут довше побути. Годі! Прощаємось щиро, сердечно. Прощайте, зелені гори! Прощай, молодь в оселі!

Д-р В. Леа.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Д-р А. Ожаревич: ЛЮДИНА І МАШИНА. (Як мрдоване людське тіло та як воно працює). „Самосвід“, ч. 32. Липень 1932, стор. 40, 16'.

Володимир Темницький: МИКОЛА ГАНКЕВИЧ. Наказом Української Професійної Комісії. Львів, 1932, стор. 32, вел. 8'.

ЖУРНАЛИ.

ЗИЗ, журнал гумору і сатири. Рік IX. Ч. IV. 1-4, серпня 1932. Зміст: Член Комітету допомоги голодним гуцулам на літниську. — О. Орда: Вакаційна рад. — Кажуть... — Alter ego: Під південним сонцем. — Гольфілка: Два фрагменти (з Ямного). — З кооперації. — Вакаційні листи. — Давид і Голіат у дентисті. — Змінені роки. — Політична граматики. — Забудься. — Рисунок малого Романа. — Дрібні дотепи.

ВІСТІ З ЛУГУ. Рік VII. ч. 7. за липень 1932. КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО. Рік VII. ч. 3. 1. серпня 1932.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 2.VIII. 1932, за масло експортне та десерове пріма 3-60 зол., м літру молока 16—17 сот., літру сметани 0-80 зол., літру верш 3-60 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.

Вікторок, 2. серпня, год. 5.15 веч. Виступи тенора Мірка Владіама.

Кіно.

АПОЛІО: „Джордж смерто“ і „Полдорж довідає гайта“.
КАСНО: „Дорога велити“.
КОПЕРНИК: „Мешканці моря“ і „Забавляючи прити“.
АТЛАНТИК (Левко Леа) неспання.
МАРСЕЛКА: „Мешканці моря“ і „Забавляючи прити“.
МІРАЖ: „Пастер Ютом проти Чара Чапала“.
ОАЗА: „Велика гра“.
ПАНИ: „Романтична дитина“ і „Майбутність та життя жінок“.
ПАЛЛО: „Містер“.
ПАСАЖ: „Містична прити“.
ПРОМІС: „Роман калета“.
СОПЕ: „Через фері нечисте“.
СТІЛБІ: „Якщо, що не збуди“ і „Летучий“.
УТІНА: „Брава неспання“.
ХІМІРА: „Табі“.

Закордонне радіо.

Четвер, 4. серпня 1932.

Лондон (20.1) 20.30 Концерт, Моравська Філармонія (20.1) 20.30 Легка музика, [

Пльверзум (20.1) 18.40 Концерт, 19.41 Опера музика, Міжмо (33.1) 20.30 Опера, Штутгарт (30.1) 19.30 Популярний концерт, 21.40 Симфонічний концерт, Берлін (41.1) 16.30 Романсична музика, 21.20 Фортелія, Рим (44.1) 20.45, 22.00 Концерт, Прага (45.1) 20.10 Симфонічний концерт, Брюссель (50.1) 20.00 Концерт радіохорісти, 21.00 Симфонічний концерт, Вілен (51.1) 16.20 Концерт солістів, Рига (52.1) 19.30 Симфонічний концерт, Мінхен (53.1) 20.35 Опера, Бухарест (55.1) 20.00 Німецькі композитори, Харків (57.1) 16.00, 16.45, 20.30, 24.00 Концерт, 18.35 Народна музика, 21.00 Музично-літературний вечір, Ленінград (10.0) 20.00 Концерт, Осло (10.1) 17.30 Концерт радіохорісти, Кенігсвертер-гласен (16.1) 20.30 Опера, Ларіж (17.1) 16.45 Органи, 21.30 Концерт солістів.

Львівське радіо.

Четвер, 4. серпня 1932.

11.55 Час, 12.10 Пресові вісти, 12.20, 12.45, 15.10, 15.40 Грам. плати, 12.40 Метер, комунікат, 16.00 Господ. комунікат, 16.40 „Елітний польський стил“, 17.00 Камедіальний концерт, 18.00, 19.35, 22.30 Тріумфізм з Варшави, 19.15 Всеніч, 19.30 Програма на сабаторний день, 22.00 Спів.

—О—

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Тов. св. Андрея устроює реколекції для священників під проводом ОО. Редemptористів у Дух Сем. у Львові в дні від 12—17. вересня 1932. Зголошуватися до дня 1. вересня 1932 до о. Ю. Дзеровича, вул. Солова ч. 1. 1—3

Замість квітін на могилу незабутніх своїх членок, бл. пан. Олени Будиницької й Євгенії Бергановської, склав Яничий Кружок ім. Ганни Барінок 10 зол. на жіночий промислову бурсу. 1—1

Свято на Маківці. Пригадуємо Українському Громадянству, що свято за подяки на Маківці відбудеться в неділю 7. серпня ч. р. з такою програмою: 1) В год. 11. співаємо Саужба Божа, 2) по евангелію проповіді, 3) по Саужбі Божа панихила, 4) по Богослуженню святої промови. Після Богослуження буде по-благодарювана пам'яткою таблиця. Під час Богослуження квестуатимуть два священники на пам'яткову таблицю, яка коштує 700 зол., а пані з Філії „Союзу Українок“ у Сколім пролазатимуть зимики з тої таблиці. Свято відбудеться без огляду на погоду. — Філія Т-ва Охорони Воєнних Могил у Сколім.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ДОРА, Пансіон „ОЛЕНА“ поручає кімнати з добрим удержанням. Ціна якнайвишчі. 96 4-4

ВИПРОДАЖА сезонних останніх м'яделів, суконь, костюмів та ін. вишкрані якості по дуже низьких цінах. Магазин конфет: Янін Позамент, Львів, вул. Академічна 2 (Готель Жорж). 95 4-4

РУТИНОВАНИЙ адвокатський коніспієнт шукає заняття від 1. вересня. Зголошуватися: Д-р Кость Третак, Окружний суд, Золочів. 132 1-2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

КІНО ч. 14

Вже продається. Ціна 35 сотників. Чергове число буде присвячене виставі У-ФОТО. Адреса: „КІНО“, Львів, вул. Базарська ч. 8, 1. 1—1

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видає Видавничий Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів Ринок 10